

*Liv*et EN SANG FRA

MORGEN KONCERT

I DANNEMARE KIRKE

Lolland
SYNGER

Projektet er støttet af sundhedsstyrelsens Covid 19 aflastningspulje.

SUNDHEDSSTYRELSEN

I østen stiger solen op

I østen stiger solen op,
den spreder guld på sky,
går over hav og bjergetop,
går over land og by.

Den kommer fra
den favre kyst,
hvor paradiset lå;
den bringer lys og liv og lyst
til store og til små.

Den hilser os endnu så smukt
fra edens morgenrød,
hvor træet stod
med evig frugt,
hvor livets væld udflød,

Den hilser os fra lysets hjem,
hvor størst Guds lys oprandt
med stjernen over Bethlehem,
som Østens vise fandt.

Og med Guds sol udgår fra øst
en himmelsk glans på jord,
et glimt fra paradises kyst,
hvor livets abild gror.

Og alle stjerner nejer sig,
hvor østens sol går frem:
Den synes dem hin stjerne lig,
der stod ved Bethlehem.

Du soles sol fra Bethlehem!
Hav tak og lov og pris
for hvert et glimt
fra lysets hjem
og fra dit paradis.

Tekst: B. S. Ingemann, 1837

Melodi: C. E. F. Weyse, 1837

Svantes lykkelige dag

Se, hvilken morgenstund!
Solen er rød og rund.
Nina er gået i bad.
Jeg' spiser ostemad.
Livet er ikke det værste man har
og om lidt er kaffen klar.

Blomsterne blomstrer op.
Der går en edderkop.
Fuglene flyver i flok
når de er mange nok.
Lykken er ikke
det værste man har
og om lidt er kaffen klar.

Græsset er grønt og vådt,
Bierne har det godt.
Lungerne fråser i luft.
Åh, hvilken snerleduft!
Glæden er ikke
det værste man har
og om lidt er kaffen klar.

Sang under brusebad.
Hun må vist være glad.
Himlen er temmelig blå.
Det ka' jeg godt forstå.
Lykken er ikke
det værste man har
og om lidt er kaffen klar.

Nu kommer Nina ud,
nøgen, med fugtig hud,
kysser mig kærligt og går
ind for at re' sit hår.
Livet er ikke det værste man har
og om lidt er kaffen klar.

Tekst og melodi:

Benny Andersen

Op, lille Hans

Op, lille Hans, op, lille Hans,
hør, nu synger lærken!
Nej, lille mor, nej, lille mor,
det er dørens knirken!

Op, lille Hans, op, lille Hans,
op og gå i skole!
Nej, lille mor, nej, lille mor,
åh, jeg er så dårlig!

Op, lille Hans, op lille Hans,
op og slå på tromme!
Ja, lille mor, ja, lille mor,
ja, nu skal jeg komme!

Tekst: Gammel børnesang

Melodi: Folkemelodi.

Lille sky gik morgentur

1)

Lille sky gik morgentur,
På den blanke himmel.
Tegnede skygge på en mur,
Så på verdens vrimmel.

2)

Kiggede i søens vand,
Så sin egen mave,
Så en lille vralteand,
Gå i præstens have.

3)

Kunne ikke holde sig,
Havde ingen potte,
Lod det dryppe på en vej,
Skønt den ikke måtte.

4)

Løb med blæsten hjem
igen,
Så et bjerg med sne på,
Fik en lille smule skænd,
Og en anden ble på.

Tekst: Halfdan Rasmussen

Komponist: Knud Vad Thomsen

Hør den lille stær

Hør den lille stær, den er, åh, så fornøjet.
Morgenklokken ringer, og marken står i damp.
Nylig er den vågnet, men altid i tøjet,
aldrig skal den sæbes og vaskes med en svamp.

Den har hverken hat eller sløjfer og kjole,
ingen fine støvler, den først skal pudse af.
Den har ingen lektier, skal aldrig i skole,
den kan gå og fløjte den hele lange dag.

Og når den bli'r sulten deroppe på kassen,
finder den en orm, den kender, hvor de er.
Den skal ikke først ha' den kogt over gassen,
den kan få den ned, li 'så levende den er.

Og når den vil rejse, den venter ikke længe.
Vips, er den af sted og ta'r på eventyr.
Den har hverken kuffert, billet eller penge,
den har bare vinger, den er en lystig fyr.

Åh, den flyver højt, flyver højt under skyen,
den må passe på, den ikke falder ned.
Den er fløjet langt bort et sted ned i byen,
den har nok en ven der, som ingen, ingen ved.

Forfatter: Harald Bergstedt - Komponist: Poul Schierbeck

BUSTER

1.
Stille, stille, stille,
nu står solen op
Nattens trolde er forsvundet
Den sidste fløj bort
i en kaffekop
Og bli'r nok aldrig fundet
Det hylér og tuder
i det fjerne nu
Verden drøner hastigt videre
Men klovnerne danser,
og folk dør af grin
Og fuglene de kvidrer

Åh, Buster
Åh, Buster
Åh, Buster kigger på stjernerne
Og drømmer sig langt ud i det blå.

2.
Stille, stille, stille,
nu står solen op
Der er varmt under dynen
Han strækker sin søvnige,
dovne krop
Og gnider sig på trynen
Buster ka' noget,
andre ikke kan
Han har nemlig lært at trylle
Engang bli'r han sikkert en stor
og mægtig mand
Som hele verden vil hylde

Åh, Buster
Åh, Buster
Åh, Buster kigger på stjernerne

og drømmer sig langt ud
i det blå
Åh, Buster
Åh, Buster
Som sprunget ud af et eventyr
Rider han af sted på et
fabeldyr
og drømmer sig langt ud i det
blå-uh-åh
Dy-dy-dy-dy-dy, dy, dy-dy-dy-
dy, dy
Dy-dy-dy-dy-dy, dy, dy-dy-dy-
dy, dy
Åh, Buster.....

Tekst og musik: Nanna Lüders

NOGET OM HELTE.

Livet er en morgengave
Sjælen er et pilgrimskor.
Der står krokus i min have.
Der står øller på mit bord.
Under himlen hænger lærken
som et fjernt bevinget frø,
for en lærke tænker hverken
på at kæmpe eller dø.

Her er fredeligt og stille.
Her er ingen larm og støj.
Jeg har sået kruspersille
og er brev med pure løg.
Lad alverden slå for panden
og bekæmpe spe med spot.
Jeg vil enes med hinanden
og mig selv og ha det godt.

Der er nok som går og sysler
med at sprænge kloden væk
Jeg vil ikke ha skærmydsler
og kanoner bag min hæk.
Mens de andre går og sveder
for at gi hinanden lak,
vil jeg pusle med rødbeder,
selleri og pastinak.

*Af Halfdan Rasmussen og Robert
Normann.*

Jeg vil ikke slås med bisser.
Jeg vil så og ikke slå.
Selv de rødeste radiser
kan man rolig lide på.
Og de sølle penge rækker
til lidt mer en skattesjov,
når ens kone går og trækker
sådan lidt til husbehov.

Gulerødder kan hun trække
op af jordens automat,
hvor de står i rad og række
mellem bønner og salat.
Og hvis jeg er træt og gnaven,
og det sker jo af og til,
kan vor muldvarp grave haven,
hvad den sikkert gerne vil.

Samson gik og styrted templer.
Peter Freuchen knak sit ben.
Ak, mod disse to eksempler
er min dåd en sølle en.
Jeg har aldrig dræbt filistre
eller haft et ben at træ.
Og når stærke mænd bliv bistre
går jeg fra Thermopylæ.

Tiden går og tiden hverver
store mænd til mandig dåd.
Jeg, reserven blandt reserver,
bryder ofte ud i gråd.
Jeg får nerver og migræne
blot jeg skær mig på en dolk
og vil hel' re slå min plæne
end slå løs på pæne folk.